

**STANOWISKO Nr 123/21/P-VIII
PREZYDIUM NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 10 grudnia 2021r.**

w sprawie uzyskania przez uczelnie zawodowe uprawnień do prowadzenia kształcenia na kierunku lekarskim i lekarsko-dentystycznym

Ustawa z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz niektórych innych ustaw rozszerzyła krąg uczelni uprawnionych do wnioskowania o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku lekarskim lub lekarsko-dentystycznym o uczelnie zawodowe. Ustawa ta została uchwalona bez uprzednich konsultacji z samorządem lekarskim, a wręcz pomimo sprzeciwu Naczelnej Izby Lekarskiej wywołanego m.in. naruszeniem zasad procedowania nad tym aktem prawnym. Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej podtrzymuje dotychczasowe stanowisko samorządu lekarskiego, że wprowadzone zmiany nie gwarantują utrzymania wysokiej jakości kształcenia na studiach medycznych. Ustawa o izbach lekarskich powierza izbom lekarskim m.in. zadanie opiniowania i wnioskowania w sprawach kształcenia przed- i podyplomowego lekarzy i lekarzy dentystów, stąd trudno byłoby nie wyrazić wprost obawy, że proponowane rozwiązanie doprowadzi do obniżenia jakości kształcenia lekarza, która dziś uchodzi za jedną z najlepszych w Europie. Obawy te potwierdzają kolejne działania podejmowane przez Ministra Zdrowia. W dniu opublikowania ustawy umożliwiającej uczelniom zawodowym prowadzenie studiów na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym Minister Zdrowia wydał zarządzenie w sprawie powołania Zespołu do spraw opracowania propozycji zmian w standardach kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza oraz lekarza dentysty powierzając mu m.in. dokonanie przeglądu oraz zaproponowania zmian do aktualnego zestawu efektów kształcenia pod kątem możliwości ograniczenia efektów kształcenia przewidzianych w ramach grup zajęć A i B obejmujących nauki morfologiczne i naukowe podstawy medycyny.

Wykształcenie lekarza wymagające nie tylko nabycia kompetencji czysto zawodowych, ale także nabycia umiejętności pracy naukowej, przygotowania w szerokim kontekście humanistycznym, ze szczególnym zwróceniem uwagi na postawę etyczną, jest możliwe wyłącznie w warunkach uniwersyteckich. Zapewnienie

właściwej jakości kształcenia w tych zawodach wymaga przede wszystkim posiadania właściwie przygotowanej i zróżnicowanej kadry dydaktycznej oraz dostępu do bazy klinicznej, której zorganizowanie i utrzymanie jest niezwykle trudne i kosztowne. Uczelnie zawodowe, tworzone przede wszystkim w mniejszych miastach, mają bardzo ograniczone możliwości, aby te warunki spełnić, podobnie ograniczony jest także w Polsce dostęp do wykwalifikowanej kadry dydaktycznej.

Jednocześnie, minimalne wymogi kształcenia lekarzy określone w prawie unijnym wprost stanowią, iż studia lekarskie obejmują co najmniej pięcioletni okres studiów i co najmniej 5 500 godzin kształcenia teoretycznego i praktycznego prowadzonego na uniwersytecie lub pod jego nadzorem (art. 24 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych). Należy wobec tego przyjąć, że kwalifikacje uzyskiwane po ukończeniu studiów prowadzonych przez uczelnie nie będące uniwersytetami lub co najmniej uczelniami akademickimi nie będą w pełni zgodne z wymogami prawa unijnego, a co za tym idzie nie będą uznawane przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Dlatego też Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej prezentuje stanowisko, że w trosce o wysoki standard kształcenia lekarzy i lekarzy dentyków, będący gwarantem bezpieczeństwa pacjentów, państwo powinno wspierać przede wszystkim rozwój i zwiększanie naboru na studia w uczelniach o profilu ogólnoakademickim prowadzących kształcenie w zawodach lekarza i lekarza dentystry, w których jakość kształcenia została już pozytywnie zweryfikowana tak przez właściwe instytucje, jak i poprzez umiejętności ich absolwentów rozpoczynających staż podyplomowy i pracę zawodową.

SEKRETARZ

Marek Jodłowski

PREZES

Andrzej Matyja